

Hirvionnettomuuksien kehitys

Vuonna 2016 Suomen teiltä tilastoitiin 1 881 hirvionnettomuutta. Niiden määrä kasvoi 4 %

Hirvionnettomuuksissa kuoli kolme ihmistä vuonna 2016. Vuonna 2015 hirvionnettomuuksissa kuoli kolme ihmistä

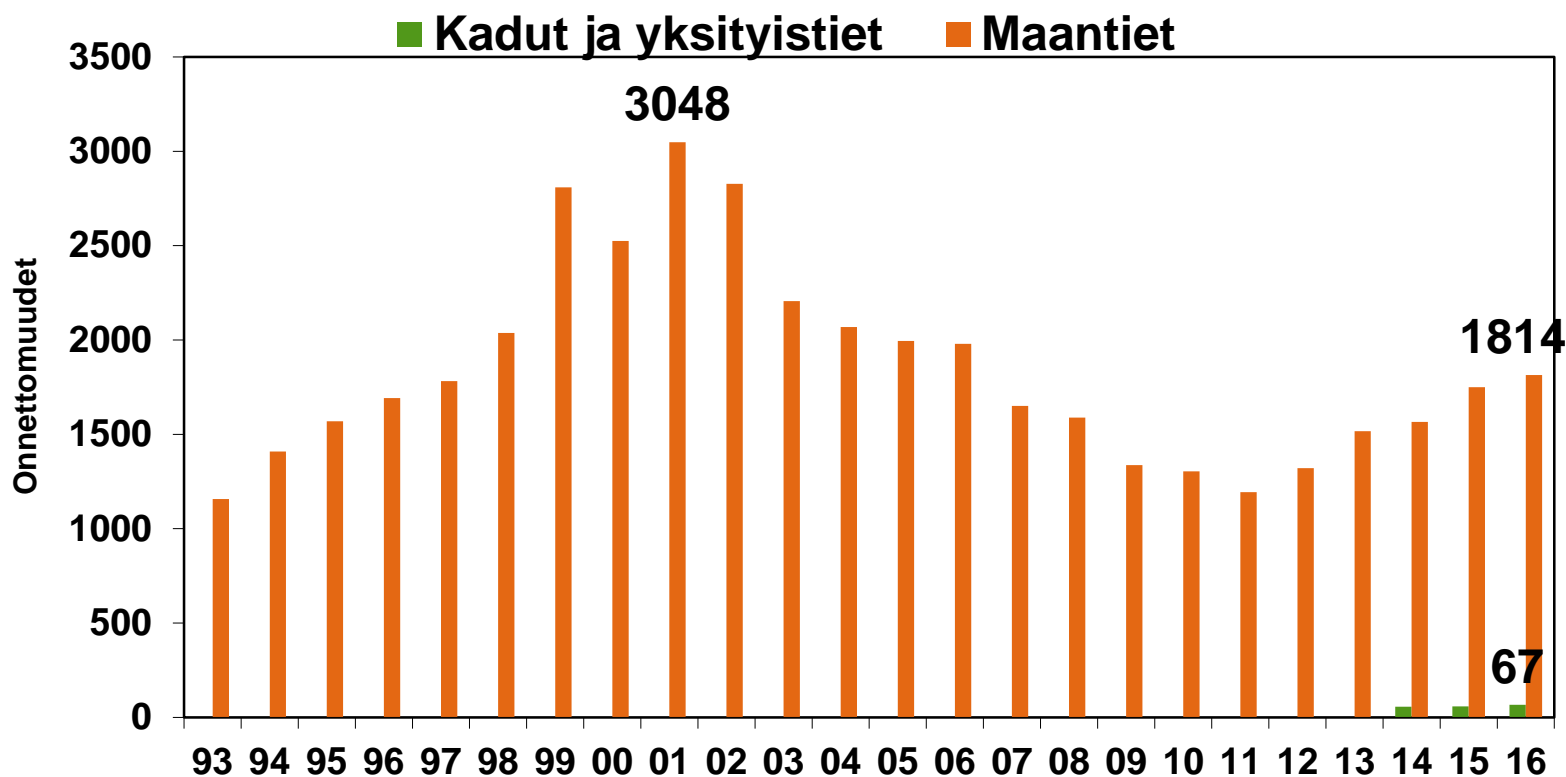
Hirvionnettomuuksissa loukkaantui 144 ihmistä vuonna 2016. Vuonna 2015 hirvionnettomuuksissa loukkaantui 133 ihmistä

Vuoden 2016 hirvionnettomuuksien laskennalliset kustannukset yhteiskunnalle olivat 64 miljoonaa euroa

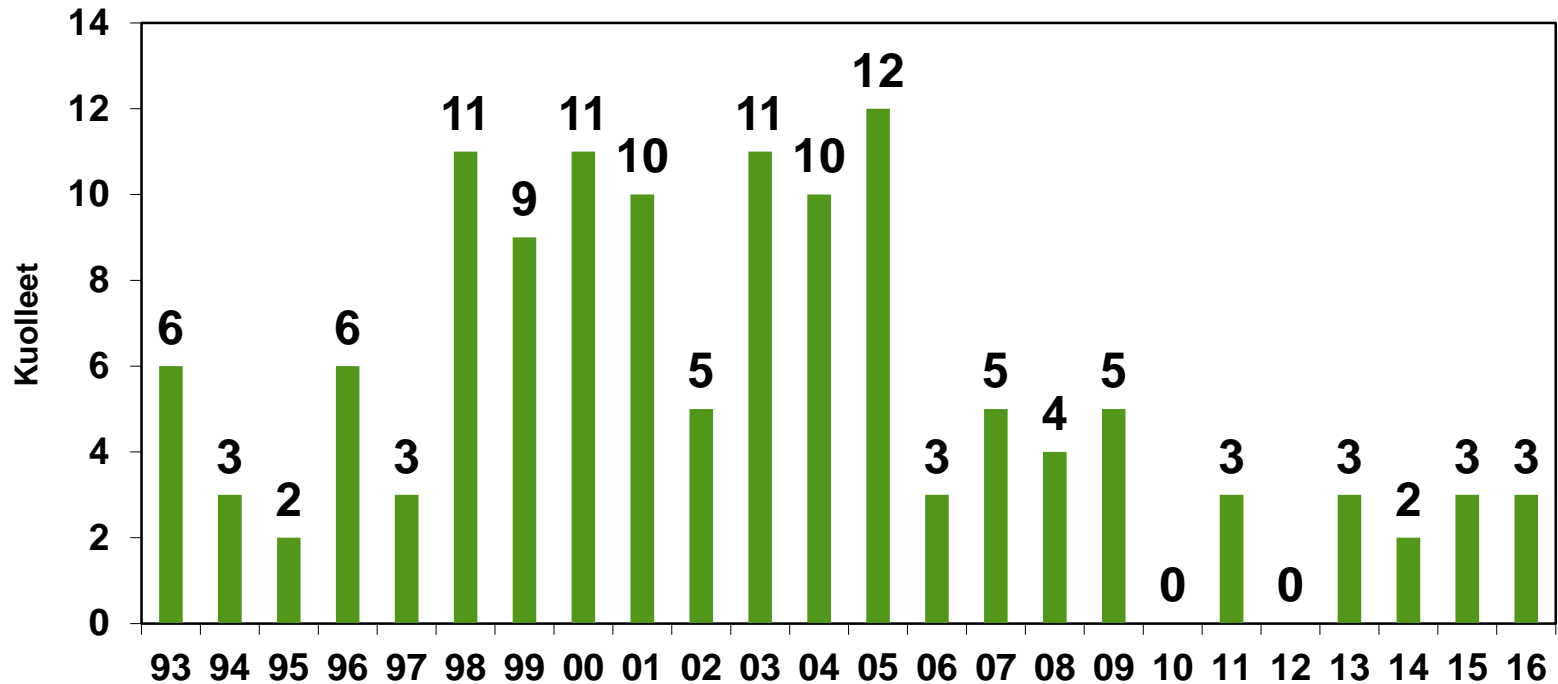
Vuoden 2015 syyskuussa Poliisihallitus linjasi, että poliisi käy peuraonnettomuuspaikalla ainoastaan silloin, kun onnettomuudessa on tapahtunut henkilövahinkoja tai olosuhteet muutoin edellyttävät poliisin läsnäoloa. Samalla valtaosa peuraonnettomuuksista putosi tämän tilaston ulkopuolelle, eikä vuosi 2015 näin ole peuraonnettomuuksien osalta vertailukelpoinen edellisten vuosien kanssa. Hirvionnettomuuksien suhteen poliisin käytännöt eivät ole muuttuneet.

Hirvionnettomuudet 1993-2016

Hirvionnettomuuksien määrä on laskenut lähes 40 % vuoden 2001 huippuluvuista, mutta vuodesta 2011 niiden määrä on kasvanut vuosittain

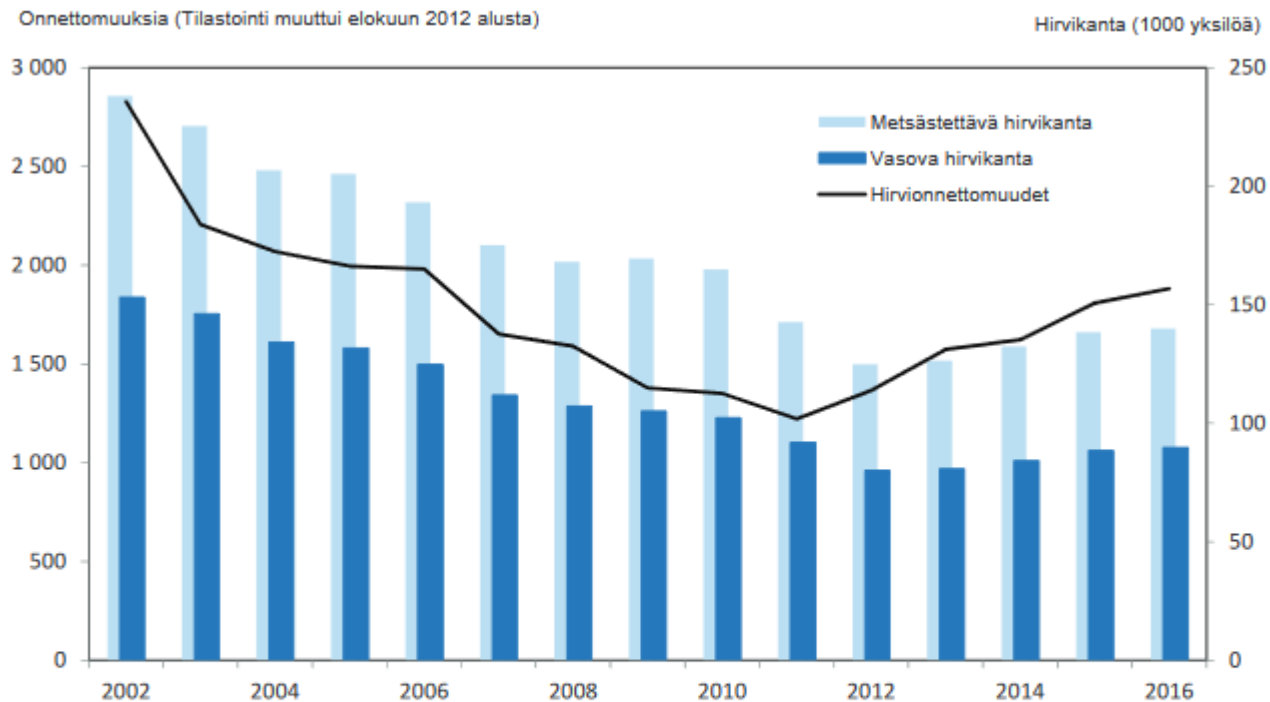

Hirvionnettomuksissa kuolleet 1993-2016

Lähde: Liikennevirasto, Hirvionnettomuudet vuonna 2016

Hirvionnettomuuksien määrä korreloi hirvikannan määrän kanssa

Kuva 3 Hirvionnettomuudet ja hirvikanta vuosina 2002–2016.

Kuvissa on esitetty vuosilta 2002–2008 ainoastaan maanteillä tapahtuneet onnettomuudet. Vuosilta 2009–2016 ovat mukana myös kunnallisella katuverkolla ja yksityisillä teillä tapahtuneet hirvionnettomuudet. Hirvikantatiedot Luonnonvarakeskukselta.

Hirvionnettomuudet alueellisesti

Hirvionnettomuuksia tapahtuu koko maassa – varsinkin vilkailla kaksikaistaisilla pääteillä

Vuonna 2016 hirvien kanssa kolaroitiin eniten Pohjois-Savon, Etelä-Pohjanmaan, Pohjois-Pohjanmaan ja Uudenmaan ELY-keskuksen alueella.

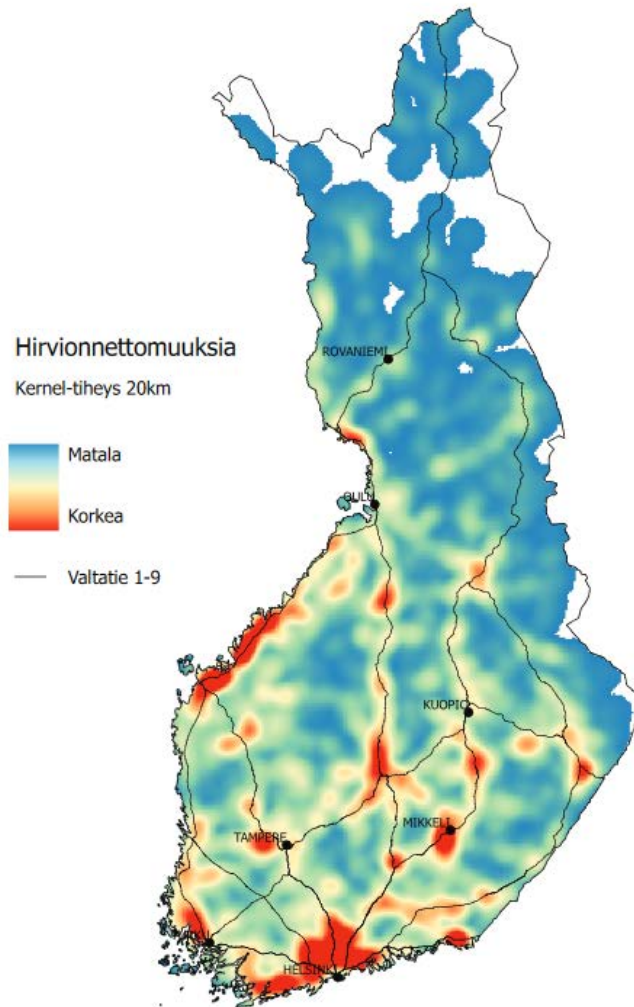
Hirvionnettomuudet alueellisesti

Onnettomuuksien määrän suhdetta liikenteen määrään kuvataan onnettomuusasteella. Hirvionnettomuuksien aste oli koko maassa viime vuonna 4,8 onnettomuutta 100 miljoonaa ajettua tiekilometriä kohti, mikä on hieman suurempi kuin vuonna 2015 (4,7).

Taulukko 11 *Hirvionnettomuuksien onnettomuusaste (onn./100 milj. autokm) vuonna 2016 eri toiminnallisissa tieluokissa.*
Mukana ovat vain maanteillä tapahtuneet onnettomuudet.

ELY-keskuksen alue (2016)	Tieluokka				Yhteensä (onn./100 milj. autokm)
	Valtatiet	Kantatiet	Seututiet	Yhdystiet	
Uusimaa	1,8	1,9	2,3	2,8	2,1
Varsinais-Suomi	2,6	2,7	4,8	3,2	3,2
Kaakkois-Suomi	5,5	5,4	6,8	8,9	6,3
Pirkanmaa	2,0	5,3	3,5	4,3	2,9
Pohjois-Savo	6,3	8,5	9,2	7,9	7,4
Keski-Suomi	7,5	9,9	5,8	6,6	7,3
Etelä-Pohjanmaa	8,4	5,0	12,6	7,1	8,5
Pohjois-Pohjanmaa	5,7	11,1	6,6	5,3	6,4
Lappi	7,7	6,3	8,6	12,6	8,2
Koko maa	4,3	4,7	5,8	5,3	4,8

Hirvionnettomuuksien alueellinen jakautuminen 2012-2016

Kartta 1

Hirvionnettomuuksien alueellinen jakautuminen Suomessa vuosina 2012–2016. Pistemäisestä hirviokolariaineistosta muodostettiin jatkuva Kernel-tiheyspinta, jonka punainen väri ilmentää kolaritihentymää.

Nopeus riskitekijänä

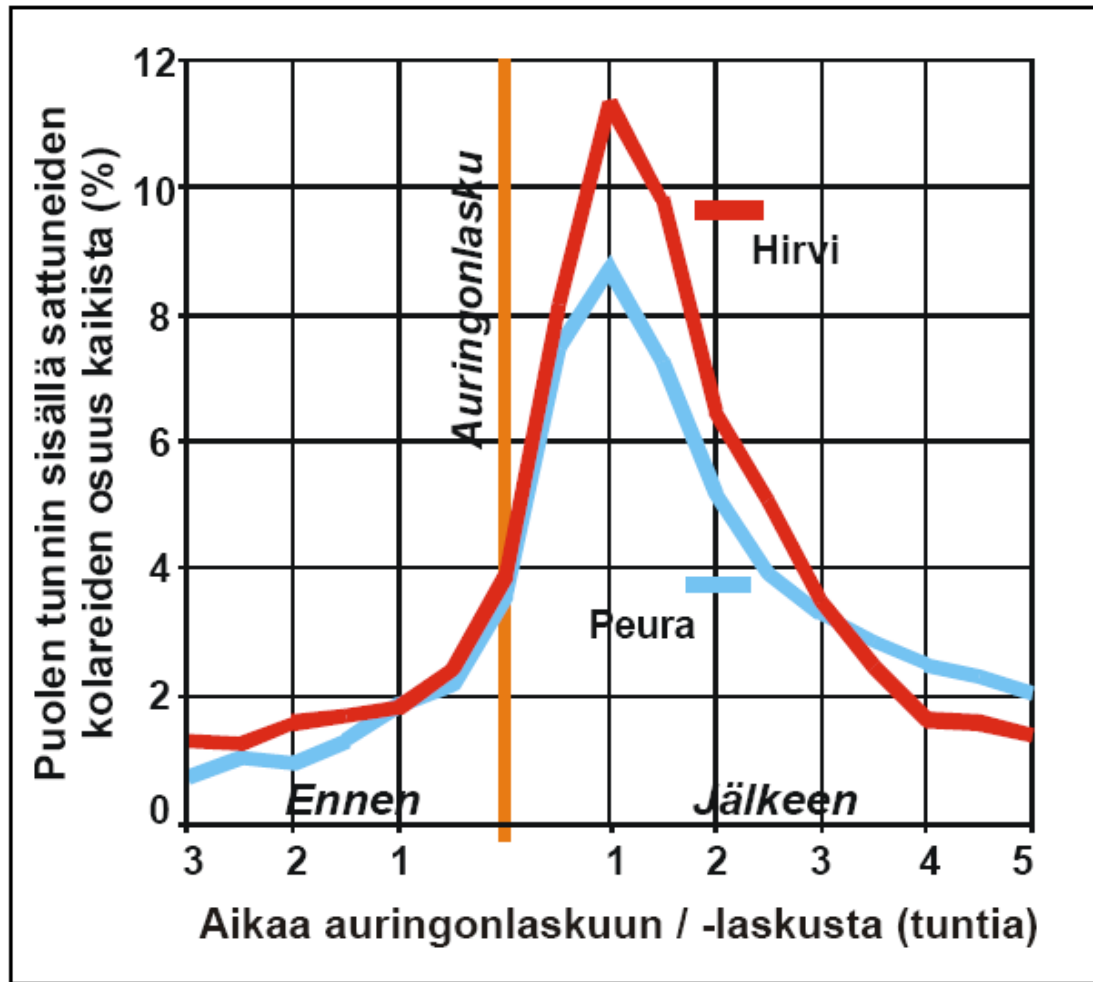
Henkilövahinkoon johtaneista hirvionnettomuuksista ajettiin 97 % vähintään 80 km/h rajoituksilla. Tilastosta ei kuitenkaan ilmene, onko ko. rajoituksia noudatettu onnettomuustilanteissa.

Riski kuolla ja loukkaantua hirvikolarissa kasvaa erittäin jyrkästi ajonopeuden noustessa.

Kuljettajan keino välttää onnettomuus on ajonopeuden laskeminen erityisesti riskiaikoina ja hirvivaara-alueilla

Ajonopeuden lasku antaa lisää aikaa reagoida äkilliseen tilanteeseen ja lieventää vammoja törmäyksen sattuessa

Hirvi- ja peurakolareiden ajoittuminen suhteessa auringonlaskuun koko maassa 1989-1997

Hirvi- ja peurakolareita sattuu kaikkina vuodenaikoina eniten kun auringonlaskusta on kulunut yksi tunti.

Lähteet: Hirvikolarit ja kolarikuljettajat, LVM 2001,
Deer-vehicle crashes: extensive peak at one hour after sunset” (Haikonen 2001)